

[J. S. Foget.]

derved underforstaaet: samtlige Landbrug under 10 000 Kr.s Grundværdi. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Det staar der ikke). Nej, men det kunde man forstaa, hvis man havde Evner til det. Jeg skal, hvis jeg fremtidig skal forelægge Lovforslag, fremsætte dem saadan, at selv den højtærede Landbrugsminister vil kunne forstaa det, udtale mig saa udpenslet, at end ikke den højtærede Landbrugsminister vil savne noget deri.

Den højtærede Minister spurgte, om jeg vil paastaa, at samtlige Landarbejdere har 2 500 Kr. i Løn. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Gennemsnitlig). Det har jeg slet ikke paastaaet; jeg har skrevet: den gennemsnitlige Løn for de organiserede Landarbejdere, og den gennemsnitlige Løn vil jeg ansætte til 8 Kr. om Dagen, og 8 Gange 300 Arbejdsdage er 2 400 Kr. (Afbrydelse). Ja, er det ikke det, man stræber efter inden for Organisationerne, inden for Socialdemokratiet? Det har jeg i hvert Fald forstaaet. Hvorfor indsætter man det ellers i Tarifferne? At Ministeren vil forsøge at omgaa det ved at tale om Usandhed, er en Sag for sig.

Jeg skal selvfølgelig efterkomme Formandens Anmodning om at undlade at omtale dette Begreb. Jeg vil kun sige til det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Jensen-Aale), som hævdede, at Gælden var 13 200 Kr., at jeg staar her med Bevis for noget andet, jeg staar her med Rentekvitteringer fra 3 Statshusmænd. Den ene har en Restgæld til Stats-Laanefonden paa 8 319 Kr. 83 Øre til 4½ pCt. Rente, dernæst 8 000 Kr. i Restgæld til Hypotekbanken og endelig 1 789 Kr. 30 Øre som Rest af Byggelaanet; disse 1 789 Kr. skal ikke forrentes, men afdrages, de øvrige to Beløb skal forrentes. Dermed har jeg beviset, at det ærede Medlem i hvert Tilfælde ikke talte Sandhed før.

Jensen-Aale: Hvis det ærede Medlem ikke har andre Beviser at føre for Sandheden af sin Paastand, staar det ikke særlig godt til. Hvis jeg havde vidst, at jeg kunde faa Lejlighed til det her, vilde jeg kunne have fundet i Hundredvis af Renteydelser frem. Sandheden er, at efter den Lov, som daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal gennemførte i 1921, kunde der ydes et Laan og et Tilskud paa tilsammen 19 800 Kr., og deraf vilde de 6 600 Kr. blive slettet efter 10 Aars Forløb, hvis vedkommende ønskede det. Tilbage blev da 13 200 Kr., som vedkom-

mende skulde forrente. Dette er Sandheden.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (*Bording*): Ja, jeg fik jo desværre Ret i, at der er en egen Slags Sandhed for den ærede Forslagsstiller.

Forslagsstilleren (*J. S. Foget*): Den højtærede Ministers sidste Bemærkning skal jeg ganske skænke ham.

Men kan det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem forklare mig, hvorfor disse Statshusmænd skal betale af 17 789 Kr., naar det ærede Medlem hævder, at de kunde have undladt at betale af et Beløb, der ligger mellem 13 200 Kr. og 19 800 Kr.?

Jensen-Aale: Det kan jeg selvfølgelig ikke sige det ærede Medlem, for jeg tror, hans Opfattelsesevne paa det Punkt har en lille Brist. Det er jo efter en helt anden Ordning. Jeg har for mit Vedkommende i sin Tid faaet et Statslaan paa 3 600 Kr. i alt; selvfølgelig skal jeg da ikke betale saa meget i Rente som den, der har faaet Laan efter den Lov, som Madsen-Mygdal gennemførte i 1921. Det er rigtigt, at efter denne Lov skal man ikke betale Rente af mere end 13 200 Kr., og de paa-gældende kan faa det øvrige slettet, saaledes at det ikke mere hæfter paa Ejendommen.

Formanden: Jeg tror, man nu skal holde op med at udtale Meninger om, hvor Medlemmerne har Brist, eller hvor store eller hvor smaa Evner Medlemmerne har.

Forslagsstilleren (*J. S. Foget*): Jeg takker for det ærede 1ste landstingsvalgte Medlems Udtalelser, der i Virkeligheden understregede, at det var urigtigt, hvad han først hævdede. Det ærede Medlem hævdede først, at det var urigtigt, hvad jeg sagde, at Statshusmændene skulde forrente 18 500 Kr., men nu gaar han i Retræten og siger, at det er ganske rigtigt, at der er nogle, som maa betale det, men der er ogsaa nogle, som kun skal betale af 13 200 Kr.

Oluf Johansen: De Folk, den ærede Forslagsstiller taler om, er Statshusmænd, som fik Statshuse efter den gamle Lov til de stærkt opskruede Vilkaar, der bestod, før 4. Oktober-Loven blev skabt.

Hermed sluttede Forhandlingen.